

Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 38 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Tirsdag Middag Kl. 12.

Formanden: Der er ikke Mere paa Dagsordenen. Jeg skal meddele, at det er min Aft paa Onsdag at sætte Lovforslaget om Præsternes Lønning og om Præsteembedernes Besættelse paa Dagsordenen, hvilket tjener til Efterretning for ærede Medlemmer, som muligens ville tage bort i de nærmest forestaaende Dage.

Næste Møde vil blive afholdt paa Tirsdag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) Første Behandling af:
Forslag til Lov om Afhændelse af nogle det nedlagte kongelige Skolelærer-Seminarium i Lyngby tilhørende Eiendele.

2) Første Behandling af:
Forslag til Lov om forskellige Jernbane-anlæg paa Sjælland.

Mødet hævet Kl. 4, 5 Min.

Niogsfyrgetyvende Møde.

Tirsdagen den 9de Februar Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrer's Pladser ombdelt Endringsforslag, stillede af Udvalget, til 3die Behandling af Forslag til Lov om Lønninger ved Telegrafvesenet.

Fra Finantsministeriet har jeg i Forbindelse med de tidligere fremsendte Budgetter fra Kommunerne St. Thomas med St. Jan og St. Croix samt Tillægsbevillinger og Anordninger modtaget en samme uddragen Regnskabsoversigt for Finantsaaret 1873—74 for hver af de nævnte Kommuner til Fremlæggelse for Rigsdagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Afhændelse af nogle det nedlagte

kongelige Skolelærer-Seminarium i Lyngby tilhørende Eiendele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 32—42. 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 213—14.)

Mourier-Petersen. Da jeg er temmelig vel bekendt med Forholdene i Lyngby Kommune, skal jeg tillade mig at yttre blot et Par Ord om dette Lovforslag, som jeg vil anbefale til Vedtagelse af Thinget saaledes som det her foreligger fra Folkethinget. Den Ordning, der her foreslaas truffen, anser jeg i enhver Henseende for hensigtsmæssig og heldig. Staten vil vanskelig kunne opnaa at faae en større Sum for det nedlagte Seminariums Eiendele end den, der er nævnt i Lovforslaget, undtagen under ganske særegne Omstændigheder, f. Ex. naar Noget vil overtage dem til Oprettelse af en Folkehøjskole, hvilket imidlertid hidtil ikke har vist sig at være Tilfældet, og Kommunen, som jo har lidt ikke Lidet ved Seminariets Nedlæggelse. Noget jeg af mange Grunde i høi Grad maa beklage, vilde kunne have Gavn af at faae Bygningerne til den i Lovforslaget satte Pris til Forbring af sit Skolevesen. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til Thingets Belvillie.

Fischer: Jeg tror dog, at der fra et vist Synspunkt lader sig gjøre en velbegrundet Indvending imod det foreliggende Lovforslag, den nemlig, at det neppe er nødvendigt ved en Lov at give Regjeringen en Bemyndigelse som den her omhandlede. Jeg har ikke overset, at Sagen har en Historie, og at den høitærede Minister i, hvad der tidligere er passeret, har haft en gyldig Grund til at fremkomme med Forslaget; men ved Siden deraf tror jeg, at det er ikke ganske overskødigt at bemærke, at den Bemyndigelse, hoorned Lovforslaget begynder, i og for sig ikke er nødvendig. Regjeringen maa have Ret til ogsaa uden en saadan Bemyndigelse, at sælge Ting som dem, der her er Tale om. Dernæst kan jeg ikke undlade at paapege, at man ved Fastsættelsen af Betingelserne er gaaet temmelig meget i det Smaa. Vi møde for det Første den Betingelse, at, dersom en vis Kommune vil bruge Bygningerne til Undervisningsbrug, skal den have dem til en Pris af mindst 5000 Kr. Dernæst bemyndiges Ministeren til i modsat Tilfælde at sætte dem til Auktion og se, om der bydes mindst 6000 Kr. for dem; ellers kan Ministeren ikke sælge dem. Saa komme vi til det tredje Stykke, og der staar da, at „af Bøger og Undervisningsgenstande bemyndiges Ministeriet til at overlade til private Seminarier og Folkehøjskoler, hvad de maatte have Brug for til deres Undervisning“, saa at de kunne komme til ret folkeligt Brug. Alt dette, forekommer det mig, at man burde overlade det til Regjeringen, og jeg tror, man med Tryghed kunde